

8/8-1963 «Bakgårdsrusket» og vi

Når unge mennesker gjør ting som skader andre og seg selv, så vekker det som regel avsky. Vi stempler dem som forherdet og håper for deres egen del at vet-tet må komme med årene. Uten-om det står vi som oftest helt ta-fatt når det gjelder å hjelpe de skakkjorte på en positiv måte.

Nylig var representanter for MRA på besøk i Tromsø, og jeg var så heldig å få en liten prat med 2 av deltakerne, Grete Kjær, København og Ellen Magnus, Asker. — To unge mennesker som frimodig bekjente sitt krist-ne livssyn og hvor lykkelig de begge var etter å ha ryddet opp i sin egen bakgård, som Ellen Magnus uttrykte det.

Begge hadde en sterk tro på at verden avgjort ville bli bedre om man kunne få mobilisert alle menneskers indre disiplin til å gjøre mot hyerandre det som var og er rett. En moralsk opprust-ning på bred basis var etter deres mening det eneste alternativ og motvekt mot den holdningsløshet som preget særlig unge menne-sker verden over.

De hadde mange eksempler på at det nyttet å arbeide. — Det nyttet å mobilisere alle gode kref-ter for det som var r e t t, og det var for dem det samme som å hjelpe andre mennesker til å leve sitt liv rett, tilbeste ikke bare for seg selv og sine medmenne-sker, men også for samfunnet.

Begge var klar over at det ikke gikk noen snarveg til målet, men om hvert menneske ville arbeide litt med seg selv hver dag og så samarbeide med hverandre, skulle vi komme langt. Slik snakket to unge og kjekke mennesker som ikke gjorde krav på egen full-kommenhet, men ydmykt var vil-lige til å dele den personlige gle-den det er hver dag å vinne over fristelser som ikke gjør noen noe godt.

Etter at damene var gått, ble jeg sittende i egne tanker. Jeg tenkte på de oppløste hjem. På

de barn som vokste opp i hjem hvor fyll og slagsmål herjet. På ungdom som tror at ubehersket sex og råkjøring gavner dem. Jeg tenkte på de som uten skam driver bryggelangs og som på mange år kanskje ikke har brukt sin kropp til ærlig arbeid. Og jeg tenkte på de som uten skal profiterer på andre menneskers godtroenhet, og bl. a. hvorfor er det så stor forskjell på menne-skene. Jeg kom til at den moral-ske rustning ikke var likt for-delt.

Medmenneskelig ansvar har vi alle og ingen skulle være verken for klok eller for stor til å erkjen-ne sannheten. Vi har vel litt «bak-gårdsrusket» noen hver.

H. A.